



't Achterom 9a
5491 XD Sint-Oedenrode
Tel.: 0413 - 49 03 87
Fax: 0413 - 49 03 86

Aantekenen

Aan: Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019,
2500 EA 's-Gravenhage.

Sint Oedenrode, 4 februari 2007

Tevens, excl. bijlagen, verstuurd per fax 070 3651380

Ons kenmerk: JP/04017/B
Uw nummer: 200700159/1/M2

Betreft: J. Pasterkamp (appellant)/
Nadere motivering beroepschrift d.d. 4 januari 2007 tegen het
besluit van 28 november 2006, kenmerk: 468951, van
Gedeputeerde- Staten van de provincie Flevoland, inzake
definitieve beschikking goedkeuring saneringsplan Wijk 8-12 en
omgeving te Urk (FL 018400034)

Geacht College,

Namens J. Pasterkamp, (tijdelijk) wonende aan Gammels 28a, 8321 SB te
Urk, hierna te noemen: appellant, laten wij u hierbij onze nadere motivering
in opgemeld beroepschrift d.d. 4 januari 2007 (nummer: 200700159/1/M2)
toekomen:

Nadere motivering beroepschrift:

Het in geding zijnde besluit kan op grond van de volgende beroepsgronden
nooit in stand blijven:

Eerste beroepsgrond voor vernietiging

Aan "zienswijze 1" heeft appellant letterlijk het volgende ingebracht:

"In het huidige plan voor de sanering van Wijk 8-12 gaat de Provincie naar onze mening te gemakkelijk voorbij aan de ingebrachte bezwaren. Ondanks de resultaten van ons in eigen beheer uitgevoerde nader bodemonderzoek, waaruit blijkt dat de kern van de vervuiling duidelijk onder ons huis ligt, heeft de provincie geen directe maatregelen opgenomen om de kern van de vervuiling te verwijderen. De Wet bodembescherming geeft duidelijk aan dat bij een sanering de kern van de vervuiling moet worden verwijderd en dat de omgeving evt. met spoelen of Insuto-biodegradatie mag worden bewerkt. De door de Provincie voorgestelde sanering gaat uit van een omgekeerd evenredige aanpak, n.l. de weinig vervuilde grond rond het huis afgraven en de kern van de vervuiling onder het huis onaangeroerd laten en gedurende een aantal jaren te bewerken met hoog-vacuüm-extractie."

Deze “zienswijze 1” wordt door Gedeputeerde –Staten in het in geding zijnde besluit als volgt samengevat:

“Indiener geeft aan dat in het saneringsplan van de provincie Flevoland geen directe maatregelen zijn opgenomen om de kern van de vervuiling te verwijderen. Het verwijderen van de verontreinigde grond rond het huis en het saneren van de kern van de verontreiniging met hoog-vacuüm-extractie voldoet volgens de indiener niet aan de Wet bodembescherming (Wbb).”

Met het op deze wijze samenvatten van “zienswijze 1” hebben Gedeputeerde Staten in het in geding zijnde besluit de volgende zin uit de zienswijze van appelland laten verdwijnen:

“Ondanks de resultaten van ons in eigen beheer uitgevoerde nader bodemonderzoek, waaruit blijkt dat de kern van de vervuiling duidelijk onder ons huis ligt, heeft de provincie geen directe maatregelen opgenomen om de kern van de vervuiling te verwijderen.”

Dat het weglaten van bovengenoemde zin niet per ongeluk heeft plaatsgevonden maken de volgende feiten glashelder:

1^e feit

In “zienswijze 1” schrijft appelland letterlijk het volgende:

“De door de Provincie voorgestelde sanering gaat uit van een omgekeerd evenredige aanpak, n.l. de weinig vervuilde grond rond het huis afgraven en de kern van de vervuiling onder het huis onaangeroerd laten en gedurende een aantal jaren te bewerken met hoog-vacuüm-extractie.”

In de samenvatting van “zienswijze 1” hebben Gedeputeerde Staten deze zin als volgt omgetoverd:

“Het verwijderen van de verontreinigde grond rond het huis en het saneren van de kern van de verontreiniging met hoog-vacuüm-extractie voldoet volgens de indiener niet aan de Wet bodembescherming (Wbb).”

Met deze motivering hebben Gedeputeerde Staten in het in geding zijnde besluit de sterk verontreinigde bron onder de woning van appelland als sneeuw voor de zon laten verdwijnen.

2^e feit

Met bovengenoemde “verdwijnen en omtovertruc” hebben Gedeputeerde Staten de volgende beslissing kunnen nemen op bovengenoemde zienswijze van appelland:

“De Wbb schrijft niet voor op welke wijze moet worden gesaneerd. De Wet bodembescherming schrijft in artikel 38 wel voor welke saneringsdoelstelling moet worden behaald. De uitwerking van artikel 38 en de daarbij behorende doelstellingen en verwachtingen zijn beschreven in paragraaf 1.1. van het saneringsplan (bladzijde 2 en 3), en paragraaf 5.2. van deze beschikking. Voor het verwijderen van de verontreiniging onder de woning is de doelstelling als volgt geformuleerd: Het actueel risico in Wijk 8-12 zal worden beperkt, zodat deze weer geschikt is voor de functie wonen met tuin. Daarbij is de volgende verwachting geformuleerd: De gehalten van de verontreiniging zijn na de

sanering in de kruipruimtelucht en in de lucht in de woning lager dan een ½ maal de TCL-waarde (toelaatbare concentratie in lucht). In de circulaire bodemsanering 2006 is in paragraaf 4.2 (bladzijde 13) en 4.3 (bladzijde 14) beschreven dat wanneer gehalten van de verontreiniging beneden de TCL-waarde zijn er sprake is van een aanvaardbaar risico. Met de voorgestelde technieken wordt een resultaat verwacht van gehalten van de verontreiniging in de kruipruimtelucht en in de binnenlucht die kleiner zijn dan een ½ maal de TCL-waarde, hetgeen volgens de circulaire een aanvaardbaar risico betreft. Zodoende wordt voldaan aan artikel 38 lid a van de Wbb. De bodem wordt immers tenminste geschikt gemaakt voor de functie die hij na de sanering krijgt waarbij het risico voor mens, plant of dier als gevolg voor blootstelling aan de verontreiniging zoveel mogelijk wordt beperkt.”

“Op basis van genoemd antwoord vormt deze zienswijze geen aanleiding het voorgenomen besluit aan te passen, te wijzigen of niet over te gaan tot het voorgenomen besluit.”

Dit met de kennis en wetenschap van de inhoud van het door drs. S. van Baal-Falla en ing. W.J.A. Buijs van Wematech Bodem Adviseurs B.V. uitgevoerde aanvullende bodemonderzoek “Wijk 8-12” d.d. 19 januari 2006 met als projectnummer: VBE-50050602. Betreffend rapport vindt u bijgevoegd (**zie productie 1**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

In betreffend aanvullend bodemonderzoek “Wijk 8-12” d.d. 19 januari 2006 zijn **onder de woning** van appellant maar liefst de volgende verontreinigingen gevonden:

Bodem boringnummer B04, 420-440 cm-mv:

- 1,2-dichlooretheen 7,00 mg/kg d.s (is 4,8 maal de interventiewaarde)
- vinylchloride 0,57 mg/kg d.s. (is 3,9 maal de interventiewaarde)

Het zal voor iedereen (behalve voor Gedeputeerde Staten van de provincie Flevoland) duidelijk zijn dat bovengenoemde sterk verontreinigde grond onder de woning van appellant nooit kan worden verwijderd door het te laten zitten. Enkel in sprookjesland kan dat.

Grondwater peilbuis 3, grondwaterstand 160 cm-mv:

- 1,2-dichlooretheen 2800 µg/l (is 140 maal de interventiewaarde)
- tetrachlooretheen 450 µg/l (is 11, 3 maal de interventiewaarde)
- trichlooretheen 1000 µg/l (is 2 maal de interventiewaarde)
- vinylchloride 50 µg/l (is 10 maal de interventiewaarde)

Grondwater peilbuis 4, grondwaterstand 390 cm-mv:

- 1,2-dichlooretheen 2500 µg/l (is 125 maal de interventiewaarde)
- vinylchloride 750 µg/l (is 150 maal de interventiewaarde)

Het zal voor iedereen (behalve voor Gedeputeerde Staten van de provincie Flevoland) duidelijk zijn dat met bovengenoemde extreem sterke grondwater verontreiniging de alarmbel moet afgaan. Er heerst ter plaatse namelijk direct levensgevaar voor appellant en zijn echtgenote. Dit des te meer in het nader onderzoek (doc. RAP/131511/jvg) d.d. 6 juni 2003 van de Grondmij hierover letterlijk het volgende staat geschreven:

Wijk 8-12a

Er is een risico-evaluatie opgesteld voor de woning Wijk 8-12a (kapperszaak) waarbij permeatie kan optreden door de huisaansluiting. De huisaansluiting ligt tussen peilbuis 10 en 22.

Uit de eenvoudige toetsing voor humane risico's blijkt dat er vluchtige verbindingen zijn aangetoond en de drinkwaterleiding uit kunststof bestaat. Dit kan leiden tot permeatie van de drinkwaterleiding. De actuele humane risico's dienen te worden afgeleid.

Uit deze afleiding blijkt dat er actuele humane risico's aanwezig zijn op basis van VC. Het humane risico wordt voor het grootste deel veroorzaakt door de inhalatie van binnenlucht. Omdat bij de luchtmetingen vinylchloride niet is bepaald kan de werkelijke concentratie in de binnenlucht niet worden vastgesteld.

Appellant heeft de kosten van dit onderzoek moeten betalen omdat Gedeputeerde Staten onder zijn woning op die diepte weigerden te onderzoeken. Appellant heeft voor dit onderzoek € 4.355,40 moeten betalen (**zie productie 2**). De resultaten uit dit onderzoek maken glashelder dat de provincie daarvoor alsnog de kosten zullen moeten betalen. Wij verzoeken u dan ook om in uw beslissing hen daartoe te veroordelen.

Vanuit mijn deskundigheid als hogere veiligheidskundige (**zie productie 3**) kan niet anders worden geoordeeld dan dat Gedeputeerde Staten op grond van deze extreem hoge gemeten waarden in het grondwater van:

- 1,2-dichlooretheen 2800 µg/l (is 140 maal de interventiewaarde)
- 1,2-dichlooretheen 2500 µg/l (is 125 maal de interventiewaarde)
- vinylchloride 750 µg/l (is 150 maal de interventiewaarde)
- vinylchloride 50 µg/l (is 10 maal de interventiewaarde)
- tetrachlooretheen 450 µg/l (is 11,3 maal de interventiewaarde)
- trichlooretheen 1000 µg/l (is 2 maal de interventiewaarde)

en de wetenschap dat permeatie van deze vluchtige verbindingen door de kunststof waterleidingen die onder deze woningen zijn gelegen kan plaatsvinden, waardoor ingestie van deze stoffen via het leidingwater plaatsvindt, om veiligheids- en gezondheidsredenen appellant had moeten verplichten tot onmiddellijke verhuizing.

Dit des te meer luchtmetingen in de kruipruimten onder de woningen van Wijk 8-12 hebben uitgewezen dat de stoffen tetrachlooretheen, 1,2-dichlooretheen en trichlooretheen ver boven de Maximaal Toelaatbare Risiconiveau (MTR) waarde te liggen, te weten:

- tetrachlooretheen 6009 µg/m³ (is 24 maal de MTR waarde)
- cis 1,2-dichlooretheen 67 µg/m³ (is 2,2 maal de MTR waarde)
- trichlooretheen 202 µg/m³ (is 1,01 maal de MTR waarde)

Voor deze meetresultaten en bijbehorende MTR waarde **zie productie 4**. Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Gedeputeerde Staten hebben nagelaten om op grond van bovengenoemde onderzoeksresultaten appellant te verplichten tot onmiddellijke verhuizing en

zijn daarmee dan ook zeer nadrukkelijk verantwoordelijk en aansprakelijk voor alle gezondheidsschade aan appellant en zijn vrouw als gevolg daarvan tot 40 jaar na de eerste blootstelling.

Op grond van deze beroepsgrond kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven en dient daarop te worden vernietigd.

Tweede beroepsgrond voor vernietiging

Aan “zienswijze 2” heeft appellant letterlijk het volgende ingebracht:

“Gezien de aard van de vervuiling door perchloor-ethyleen, welke stof zwaarder is dan water en in de loop der tijd steeds verder in de bodemstructuur dringt, daarbij bovendien het eerste en tweede grondwaterpakket vervuilend, en ons bezwaar dat in het huidige saneringsplan volstrekt geen maatregelen zijn opgenomen om deze verticale verspreiding van de vervuiling in te dammen, is een van de redenen dat wij niet onze goedkeuring kunnen geven aan het saneringsplan en derhalve onze medewerking resoluut weigeren.”

Deze “zienswijze 2” wordt door Gedeputeerde Staten in het in geding zijnde besluit als volgt samengevat:

“In het saneringsplan zijn volgens de indiener geen maatregelen genomen om de verticale verspreiding van de verontreiniging tegen te gaan.”

Met het op deze wijze samenvatten van “zienswijze 2” hebben Gedeputeerde Staten in het in geding zijnde besluit de zienswijze van appellant omgetoverd tot een andere veel minder feitelijk onderbouwde zienswijze.

Op deze nieuwe eigen gecreëerde samengevatte zienswijze hebben Gedeputeerde Staten letterlijk de volgende beslissing genomen:

“Op basis van het aanvullend onderzoek van Syncera is de verwachting uitgesproken dat de verontreinigingen in vlek 1 (onder de woning 8-12 en onder de achterliggende tuinen) zich niet hebben verplaatst tot onder de veenlaag. Syncera baseert deze conclusie op het feit dat achter de woning in de bovenlaag op een diepte van 4,0-4,2 meter beneden het maaiveld (m-mv) geen verhoogde gehalten aan verontreinigingen met VOCL (Chloorkoolwaterstoffen) zijn aangetroffen. In het onderzoek van Wematech (uitgevoerd in opdracht van de familie Pasterkamp, eigenaar Wijk 8-12 en indiener zienswijze) zijn achter de woning op een diepte van 4,2-4,4 m-mv in de veenlaag wel verontreinigingen met VOCL aangetroffen tot boven de interventiewaarde. Het betreft de afbraakproducten cis-1,2 dichlooretheen en vinylchloride. Verder is door Wematech op een diepte van 4,8 m-mv zintuiglijk (met behulp van de PID-meter (fotoionisatiedetector) een licht verhoogd gehalte VOCL aangetroffen. Dit betekent dat de verontreiniging zich dieper in de veenlaag heeft uitgestrekt dan aanvankelijk op basis van het onderzoek van Syncera was verwacht. Op basis van de gegevens van het onderzoek van Wematech heeft Syncera uitgerekend hoeveel verontreiniging in de veenlaag verwacht kan worden op basis van de aangetoonde gehalten. Vervolgens is nagegaan of de berekende hoeveelheid aanleiding zal geven om doorslag van de verontreiniging te verwachten naar het eerste watervoerende pakket. De conclusie van Syncera is dat de hoeveelheid verontreiniging die in de veenlaag verwacht kan worden dermate gering is dat substantiële verspreiding naar het eerste watervoerende pakket niet is te verwachten. De verontreinigingen in vlek 2 (openbare weg) hebben zich wel verspreid tot in het eerste watervoerende pakket. Deze

verontreiniging wordt gedeeltelijk verwijderd (ondiepe deel) en gedeeltelijk geïsoleerd (diepe restverontreiniging). De isolatie heeft tot doel om (na)levering van VOCL naar een freatisch (ondiepe) grondwater vanuit de diepe restverontreiniging te voorkomen (isolatie en aanvulling vlek 3, pagina 27 saneringsplan). Verder worden voor de sanering van het eerste watervoerende pakket in vlek 2, twee deepwells geplaatst met een filterstelling van 6-9 meter beneden het maaiveld. Via deze deepwells wordt verontreinigd grondwater opgepompt en vervolgens gezuiverd. Met als uiteindelijke doelstelling beperking van de verspreidingsrisico's en een stabiele eindsituatie (paragraaf 1.1 van het saneringsplan en 5.2 van deze beschikking). Conform het praktijkdocument Rosa, pagina 54, is er sprake van een stabiele eindsituatie als de omvang van de verontreiniging binnen 30 jaar duidelijk afnemende trend vertoont, die wijst op een terugkeer naar (nagenoeg) de oorspronkelijke omvang binnen afzienbare termijn. Daarbij mogen zich nu en in de toekomst geen ontoelaatbare risico's voordoen voor mens en milieu. De verwachting is dat deze stabiele eindsituatie binnen 4 a 5 jaar bereikt is (pagina 4 van het saneringsplan). Dit sluit aan bij artikel 38 lid b van de Wbb. Het risico van verspreiding van verontreinigende stoffen wordt immers zoveel mogelijk beperkt."

"Op basis van genoemd antwoord vormt deze zienswijze geen aanleiding het voorgenomen besluit aan te passen, te wijzigen of niet over te gaan tot het voorgenomen besluit."

Op grond van de volgende feiten kan deze overweging nooit in stand blijven:

1^e feit

De feiten zoals die staan beschreven onder "eerste beroepsgrond". Wij verzoeken u die feiten ook in deze "tweede beroepsgrond" als herhaald en ingelast te beschouwen.

2^e feit

De Wet bodembescherming schrijft een volgende werkwijze voor:

1. Historisch onderzoek: in dit onderzoek wordt de historie uitgezocht die heeft geleid tot de in geding zijnde bodemverontreiniging. Een dergelijk historisch onderzoek begint met interviews hierover met betrokken buurtbewoners. Dat hebben Gedeputeerde Staten overgeslagen.
2. Oriënterend onderzoek: deze wordt uitgevoerd overeenkomstig de NEN 5140 norm, rekening houdend met hetgeen door betrokken bewoners in de onder "punt 1" genoemde interviews naar voren is gebracht. Dat is onvoldoende gebeurd.
3. Het betreft hier een extreem sterke bodemverontreiniging van zowel het water als de grond van een zodanig grote omvang dat met een of meerdere nadere onderzoeken de verticale en horizontale verspreiding in kaart moet worden gebracht.
4. Na het in kaart brengen van deze horizontale en verticale verspreiding dient saneringsonderzoek te worden uitgevoerd op alle benodigde diepten met behulp van enkelvoudige bemonstering: dit om daarmee verdunning als gevolg van het mengen van monsters uit te sluiten. Hieraan is onvoldoende (geen) uitvoering gegeven.
5. Met bovengenoemd saneringsonderzoek is de gehele locatie van sterke verontreiniging zowel horizontaal als wel verticaal afgebakend, waarna deze afgebakende sanering in zijn geheel dient te worden verwijderd.

Zeker in gevallen van een woonfunctie met tuin, kruipruimte en kunststof waterleiding. Hieraan is geen uitvoering gegeven.

6. Het saneringsplan dient zodanig te worden opgesteld dat met alle vereiste vergunningen, zonder te veel overlast binnen zo'n kort mogelijke tijd uitvoering wordt gegeven aan de algehele verwijdering van de onder 'punt 5' afgebakende sterk verontreinigde locatie. Het in geding zijnde saneringsplan voldoet in de verste verte daar niet aan. Sterker nog met het saneren overeenkomstig dat plan worden ons inziens de gevaren voor betrokken bewoners tijdens die lange saneringstijd (meerdere jaren) nog veel groter.

Het in geding zijnde besluit is in strijd met de hierboven beschreven werkwijze tot stand gekomen en derhalve in strijd met de Wet bodembescherming.

3^e feit

Het saneringsplan d.d. 2 mei 2006 (projectnummer: B05A0363) en het saneringsonderzoek van 26 april 2005 (projectnummer: B04G0186) en het aanvullend nader bodemonderzoek van 25 maart 2005 (projectnummer: B04G0186) zijn onmiskenbaar valselijk opgemaakt en wel op basis van de volgende feiten (**zie productie 5**):

1. Deze rapporten zijn opgesteld door Syncera De Straat B.V. Deze B.V. bestaat niet.
2. In deze rapporten staat geschreven dat Syncera De Straat B.V. bij de kamer van koophandel staat ingeschreven onder nummer: 27184323. Ook dat is niet juist: onder nummer: 27184323 staat Syncera B.V. ingeschreven.
3. In deze rapporten staat geschreven dat Syncera De Straat B.V. haar postadres heeft op Wibautstraat 3, 1091 GH Amsterdam. Ook dat is niet juist: ook Syncera B.V. is daar niet gevestigd.
4. In deze rapporten staat als opdrachtgever vernoemd 'Provincie Flevoland'. Dat is onmogelijk: de 'Provincie Flevoland' beschikt namelijk niet over een rechtspersoonlijkheid. Dat had Gedeputeerde Staten van Flevoland moeten zijn.
5. In deze rapporten staat als opsteller vernoemd 'Syncera De Straat B.V.'. Dat is onmogelijk: deze B.V. bestaat namelijk niet en het moet altijd een persoon zijn die namens die B.V. gerechtigd is te onderzoeken.

Gezien dit feit, in samenhang met bovengenoemde feiten, adviseren wij appelllant om van deze onmiskenbaar gepleegde valsheid in geschrifte aangifte te doen bij de politie in Urk.

Ook op grond van deze beroepsgrond kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven en dient daarop te worden vernietigd.

Derde beroepsgrond voor vernietiging

Aan "zienswijze 3" heeft appelllant letterlijk het volgende ingebracht:

“Dan is er ook nog het feit van onze onhoudbare woonsituatie. Los van het feit dat wij de prognose van tijdsduur van sanering tot 2017 sterk in twijfel trekken, gebaseerd op eerder sterk in tijd uitgelopen saneringen in den lande, is het bovendien sociaal onaanvaardbaar dat wij, geheel zonder schuld, in deze absurde situatie worden gedwongen door een zuinige provincie en een arme gemeente.”

Deze “zienswijze 3” wordt door Gedeputeerde Staten in het in geding zijnde besluit als volgt samengevat:

“De derde zienswijze luidt: ‘Dan is er ook nog het feit van onze onhoudbare woonsituatie’. ‘Waarbij de familie Pasterkamp in deze absurde situatie worden gedwongen door een zuinige provincie en een arme gemeente.’”

Met het op deze wijze samenvatten van “zienswijze 3” hebben Gedeputeerde Staten in het in geding zijnde besluit de zienswijze van appellant omgetoverd tot een andere veel minder feitelijk onderbouwde zienswijze.

Op deze nieuwe eigen gecreëerde samengevatte zienswijze hebben Gedeputeerde Staten letterlijk de volgende beslissing genomen:

“Op 1 juli 2004 heeft de provincie in een bewonersbijeenkomst aangegeven hoe zij invulling wilden geven aan de tijdelijke beveiliging zoals voorgeschreven in de dan nog te nemen beschikking inzake ernst, urgentie, tijdstipbepaling en tijdelijke beveiliging van de bodemverontreiniging aan de Wijk 8-12 en omgeving te Urk van 20 juli 2004, met kenmerk MB/04.040971/L. Formeel is in deze beschikking de verontreinigingsituatie voor de bewoners beoordeeld als; er is sprake van een actueel humaan risico. Dit is gebaseerd op het berekend humaan risico in relatie tot de verhoogde concentraties (>TCL-waarde) in de kruipruimtelucht. In de woning zijn geen gehalten boven de TCL-waarde gemeten. De provincie Flevoland heeft er voor gekozen om het berekend actueel risico en de concentraties in de kruipruimte mee te nemen in haar beoordeling. Zij heeft zichzelf opgelegd een voorziening te treffen, in de zin van ventilatie in de kruipruimte, om de gehalten in de kruipruimte tot een afdoende niveau terug te brengen. Op 8 september 2004 is bij brief met kenmerk MB/04.031017/A formeel gevraagd om de provincie toestemming te verlenen om de tijdelijke beveiligingsmaatregel te installeren. Het beoogde effect van de tijdelijke maatregel beveiligingsmaatregel was om door de bodemlucht en de kruipruimtelucht actief af te zuigen en te zuiveren per direct de actuele risico's voor de bewoners van Wijk 8-12 weg te nemen. De provincie heeft daarmee zijn verantwoordelijkheid ten aanzien van het opheffen van de actuele risico's voor de familie Pasterkamp kunnen en willen nemen. Dit was echter alleen mogelijk met instemming van de familie Pasterkamp. De familie Pasterkamp heeft echter geen toestemming verleend om de tijdelijke beveiliging te installeren. Zij is uit vrije wil verhuisd naar een andere locatie.”

“De ingebrachte zienswijze heeft geen betrekking op het bereiken van de gewenste bodemkwaliteit maar op een vermeende gedwongen verhuizing in relatie tot de bodemverontreiniging. De zienswijze vormt daarom geen aanleiding het voorgenomen besluit aan te passen, te wijzigen of niet over te gaan tot het voorgenomen besluit.”

Het gaat niet om een vermeende gedwongen verhuizing zoals Gedeputeerde Staten dat in hun bestreden besluit hebben geschreven. Het betreft een om veiligheids- en gezondheidsredenen keiharde noodzaak om te verhuizen. Voor de feitelijke onderbouw verwijzen wij u naar de inhoud van

bovengenoemde beroepsgronden 1 en 2. Dat Gedeputeerde Staten omwille van eigen geldgewin die verantwoordelijkheid niet hebben genomen maakt ons inziens duidelijk dat voor hen gezondheid van mensen niet telt.

Ook op grond van deze beroepsgrond kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven en dient daarop te worden vernietigd.

Vierde beroepsgrond voor vernietiging

Aan “zienswijze 4” heeft appellant letterlijk het volgende ingebracht:

“Ondanks het nemen van gerechtelijke stappen zowel voor ons als voor de provincie onnodige extra kosten met zich meebrengt, hebben wij uiteindelijk toch besloten om over te gaan tot gerechtelijke stappen tegen dit saneringsplan en het gevolgde beleid van zowel de gemeente als de provincie.”

“Nogmaals willen wij met klem benadrukken dat wij niet onze goedkeuring geven aan het saneringsplan, dat wij derhalve geen medewerking verlenen aan de uitvoer van het voorgestelde saneringsplan en dat wij dien ten gevolge een ieder de toegang tot ons perceel ontzeggen.”

Deze “zienswijze 4” wordt door Gedeputeerde Staten in het in geding zijnde besluit als volgt samengevat:

“De prognose van tijdsduur van sanering tot 2017 wordt sterk in twijfel getrokken. De twijfel is gebaseerd op elders in den lande sterk in tijd uitgelopen saneringen.”

Met het op deze wijze samenvatten van “zienswijze 4” hebben Gedeputeerde Staten in het in geding zijnde besluit de zienswijze van appellant omgetoverd tot een andere veel minder feitelijk onderbouwde zienswijze.

Op deze nieuwe eigen gecreëerde samengevatte zienswijze hebben Gedeputeerde Staten letterlijk de volgende beslissing genomen:

“Het eerste deel van de sanering (ontgraving en hoog-vacuüm extractie) bij vlek 1 is er op gericht om de saneringsdoelstelling ten aanzien van de actuele humane risico's te realiseren. Daarmee zijn 5-8 maanden gemoeid. De verwachting is dat na 8 maanden geen sprake meer is van een actueel humaan risico. De locatie is dan weer geschikt voor de beoogde doelstelling (wonen met tuin). Het tweede deel van de sanering tot het behalen van de stabiele eindsituatie duurt 4-5 jaar, zie schema 1: globale planning paragraaf 1.3 van het saneringsplan. Nadat de tweede saneringsdoelstelling is gehaald wordt er nog vier tot vijf jaar gecontroleerd of de stabiele eindsituatie daadwerkelijk is behaald, in deze periode wordt in principe niet meer gesaneerd. Natuurlijk zullen er in den lande veel voorbeelden zijn te vinden van saneringen die in tijd zijn uitgelopen. Evenzeer zullen voorbeelden voorhanden zijn van saneringen die wel binnen de geplande tijd zijn afgerond. De sanering aan de Wijk 8-12 wordt met de beste intenties en volgens de huidige stand der techniek voorbereid, daarbij hoort de in het saneringsplan genoemde planning. De provincie zal zich inspannen om deze planning te halen.”

“Op basis van genoemd antwoord vormt deze zienswijze geen aanleiding het voorgenomen besluit aan te passen, te wijzigen of niet over te gaan tot het voorgenomen besluit.”

Het is om veiligheids- en gezondheidsredenen ontoelaatbaar dat betrokken bewoners daar nu nog steeds wonen, laat staan tijdens deze langdurige sanering waarmee het blootstellingsrisico nog veel groter wordt. Voor de feitelijke onderbouw verwijzen wij u naar de inhoud van bovengenoemde beroepsgronden 1 en 2. Dat Gedeputeerde Staten omwille van eigen geldgewin de gezondheid van betrokken bewoners op het spel zet maakt duidelijk dat daar bestuurlijk veel mis is.

Ook op grond van deze beroepsgrond kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven en dient daarop te worden vernietigd.

Vijfde beroepsgrond voor vernietiging

Bijgevoegd vindt u de op 28 juni 1976 ingekomen aanvraag d.d. 1 juni 1976 om een Hinderwetvergunning, met bijbehorende tekening, van A.H. Bor aan burgemeester en wethouders van Urk. Op deze aanvraag hebben burgemeester en wethouders bij beschikking van 2 november 1976 positief beschikt (**zie productie 6**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Op de tekening die onderdeel uitmaakt van de hinderwetaanvraag van 1 juni 1976 kunt u zien dat is aangevraagd om op het gemeenteriool te lozen. In 'voorschrift 6' uit de op 2 november 1976 verleende Hinderwetvergunning staat letterlijk het volgende geschreven:

"Ter bescherming van het gemeenteriool mag er geen perchloorethyleen, in welke concentratie dan ook, op het riool worden geloosd."

Dit betekent dat overeenkomstig de aangevraagde en verleende Hinderwetvergunning alle andere stoffen op het gemeenteriool geloosd mogen worden. De extreem hoge gemeten waarden in het grondwater van:

- 1,2-dichlooretheen 2800 µg/l (is 140 maal de interventiewaarde)
- 1,2-dichlooretheen 2500 µg/l (is 125 maal de interventiewaarde)
- vinylchloride 750 µg/l (is 150 maal de interventiewaarde)
- vinylchloride 50 µg/l (is 10 maal de interventiewaarde)
- tetrachlooretheen 450 µg/l (is 11, 3 maal de interventiewaarde)
- trichlooretheen 1000 µg/l (is 2 maal de interventiewaarde)

zijn dus het gevolg van lozingen op het gemeenteriool waarvoor burgemeester en wethouders van Urk op 2 november 1976 Hinderwetvergunning hebben verleend aan A.H. Bor.

Op grond van bovengenoemde feitelijke informatie zijn burgemeester en wethouders van Urk zeer nadrukkelijk aansprakelijk voor alle bij appellant aangerichte materiele en immateriële schade die het gevolg is van deze bodemverontreiniging. Het hierover verkregen advies op een selectieve aanvraag van advocaat F.C.S. Warendorf van Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn advocaten en notarissen maken dat niet anders. Ter onderbouwing hieraan vindt u bijgevoegd:

- De brief van 16 september 2005, kenmerk: 1413, van burgemeester en wethouders van Urk aan Gedeputeerde staten van Flevoland (**zie productie 7**).
- Het advies van 1 december 2005, ref. MB/05.016450/B, van advocaat F.C.S. Warendorf van Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn advocaten en notarissen (**zie productie 8**).
- De brief van 21 juli 2006, kenmerk: 434613, van Gedeputeerde Staten van Flevoland aan burgemeester en wethouders van Urk (**zie productie 9**).

Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen

Ook op grond van deze beroepsgrond kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven en dient daarop te worden vernietigd.

Zesde beroepsgrond voor vernietiging

Bijgevoegd vindt u de op 28 juni 1976 ingekomen aanvraag d.d. 1 juni 1976 om een Hinderwetvergunning, met bijbehorende tekening, van A.H. Bor aan burgemeester en wethouders van Urk. Op deze aanvraag hebben burgemeester en wethouders bij beschikking van 2 november 1976 positief beschikt (**zie productie 6**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen.

Deze op 2 november 1976 verleende Hinderwetvergunning hebben burgemeester en wethouders van Urk nooit ingetrokken en is derhalve tot op de dag van vandaag nog van kracht. Dit betekent dat niet Gedeputeerde Staten van Flevoland het bevoegde gezag is tot het nemen van het in geding zijnde besluit inzake de Wet bodembescherming, maar dat burgemeester en wethouders van Urk dat zijn. Voor vaste jurisprudentie hierover verwijzen wij u naar de zaak Gebr. van Aarle B.V. te Sint Oedenrode, hetgeen bij uw college bekend is.

Ook op grond van deze beroepsgrond kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven en dient daarop te worden vernietigd.

Conclusie:

Op grond van bovengenoemd 6-tal beroepsgronden voor vernietiging kan het in geding zijnde besluit nooit in stand blijven. Wij verzoeken u dan ook daarop:

- I. het in geding zijnde besluit van 28 november 2006 van Gedeputeerde Staten van Flevoland te vernietigen;
- II. Gedeputeerde Staten van Flevoland te veroordelen in de kosten van het door appellant betaalde bodemonderzoek van Wematech Bodem Adviseurs B.V. d.d. 19 januari 2006, zijnde € 4.355,40;
- III. Gedeputeerde Staten van Flevoland te veroordelen in de proceskosten.



Alvorens u overgaat tot het doen van een uitspraak verzoeken wij u ondergetekende hierover in ieder geval te horen op een dinsdag of donderdag, rekening houdend met zijn drukke agenda.

Hoogachtend,
Ecologisch Kennis Centrum B.V.
voor deze,

Ing. A.M.L. van Rooij,
directeur.



Bijlage:

Deze nadere motivering van ons beroepschrift d.d. 4 januari 2007 bevat een 9-tal producties aan bijlagen met het volgende aantal pagina's per productie:

- productie 1 (44 pagina's)
- productie 2 (1 pagina)
- productie 3 (2 pagina's)
- productie 4 (2 pagina's)
- productie 5 (6 pagina's)
- productie 6 (9 pagina's)
- productie 7 (3 pagina's)
- productie 8 (12 pagina's)
- productie 9 (2 pagina's)